

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **E. K.**, bytem C., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 14.11.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2013 č.j. X o vdovský důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č. I a č. II č.j. X ze dne 30.7.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 14.11.2013 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2013 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť k námitkám dokládala řádné doklady, které jasně prokazovaly, že její syn K. R., nar. 1988, nastoupil do studia již k 1.9.2012 a rozhodnutí o přijetí ke studiu bylo vydáno Bankovním institutem Praha až 3.9.2012, protože to byl první pracovní den měsíce září 2012, a statut studenta mu byl udělen od prvního dne měsíce, kdy byl přijat, tj. od 1.9.2012, k čemuž ČSSZ vůbec nepřihlédla, proto požádala o vyhotovení potvrzení, které jí dne 4.11.2013 vysoká škola vyhotovila a z něho vyplývá, že její syn byl evidován jako student od 1.9.2012 do 31.8.2013. Závěrem žalobkyně s ohledem na připojené předmětné potvrzení o studiu syna R. požadovala přezkoumání a přiznání vdovského důchodu již od 1.9.2012 a nikoli od 3.9.2012 a po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k novému rozhodnutí, jež plně vyhoví jejím požadavkům. K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí ze dne 24.10.2013, jemu předcházející rozhodnutí č. I a č. II ze dne 30.7.2013 i rozhodnutí o přijetí ke studiu R. K. ze dne 3.9.2012 a originál potvrzení (BANKOVNÍ INSTITUT – VYSOKÁ ŠKOLA, a.s., Nárožní 2600/9, Praha 5) o studiu jmenovaného ze dne 4.11.2013 pro období od 1.9.2012 do 31.8.2013.

Z kopie napadeného rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2012 č.j. X vyplývá, že výrokem I. byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ číslo I č.j. X ze

dne 30.7.2013 a výrokem II. byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ číslo II č.j. X ze dne 30.7.2013, když rozhodnutím číslo I byl žalobkyni odňat od 14.7.2013 vdovský důchod a sirotčí důchod pro syna R. K., narozeného 1988, podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a rozhodnutím číslo II byla žalobkyni stanovena povinnost do osmi dnů od právní moci rozhodnutí vrátit přeplatek na vdovském a sirotčím důchodu podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon č. 582/1991 Sb.**), který vznikl za období od 14.6. do 13.7.2013 v částce 13.446,-Kč (*rozhodnutí byla žalobkyni doručena dne 13.8.2013*). V odůvodnění rozhodnutí ze dne 24.10.2013 žalovaná zdůraznila, že trvání nároku žalobkyně na vdovský důchod bylo přerušeno, tzn. její nárok na vdovský důchod dnem 31.8.2012 zanikl a dne 3.9.2012 došlo k jeho novému vzniku, tento nárok trval do 3.6.2013, kdy syn R. nastoupil do pracovního poměru a nelze ho již dále za nezaopatřené dítě s ohledem na § 21 odst. 1 písm. a) zákona považovat; vzhledem k datu splatnosti vdovského důchodu náležela výplata do 13.6.2013, odnětí tohoto důchodu bylo námitkami napadeným rozhodnutím č. I ze dne 30.7.2013 provedeno od 14.7.2013; za dobu od 14.6. do 13.7.2013 byla žalobkyni uložena povinnost vrátit přeplatek na vdovském důchodu 7.211,-Kč a také na sirotčím důchodu pro syna R. ve výši 6.235,-Kč, tedy přeplatek v celkové výši 13.446,-Kč; rovněž bylo uvedeno, že nebylo prokázáno splnění podmínek nároku na vdovský důchod vymezených v § 50 odst. 2 zákona ve znění účinném ke dni 3.9.2012, takže žalobkyni nadále nenáleží vdovský důchod z důvodu dosažení věku 55 let, proto byly shledány její námitky jako nedůvodné. Dále žalovaná uvedla, že žalobkyni byly za období od 14.6. do 13.7.2013 vyplaceny vdovský důchod a sirotčí důchod pro syna R, ačkoli nenáležely, a ke vzniku odpovědnostního vztahu za přeplatek dle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. postačilo, že věděla o tom, že její syn nastoupil do zaměstnání, proto měla a mohla vědět, že se jedná o sirotčí a vdovský důchod vyplacený neprávem, avšak tyto platby přijala; s odkazem na judikaturu krajských soudů bylo argumentováno veřejným zájmem na vrácení dávek důchodového zabezpečení neprávem vyplacených, což převažuje nad dobrou vírou pojištěnce v to, že mu tyto dávky byly vyplaceny po právu, přičemž tyto prostředky nemůže čerpat osoba nesplňující podmínky zákonem stanovené (*nad rámec ještě bylo uvedeno, že poukázání doplatku vdovského důchodu za období od 14.9. do 5.10.2012 a sirotčího důchodu pro syna R. ze období od 3.9. do 5.10.2012 bylo předáno k vyřízení příslušnému oddělení*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 9.12.2013 závěrem navrhla odmítnutí žaloby a zastavení řízení, neboť z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobkyně se jí domáhá změny data přiznání vdovského důchodu a sirotčího důchodu pro syna R. K., o němž žalovaná rozhodla až rozhodnutím ze dne 27.11.2013. V rámci námitkového řízení žalovaná potvrdila rozhodnutí o odnětí vdovského a sirotčího důchodu a povinnost žalobkyně vrátit přeplatek těchto důchodů v částce 13.446,-Kč. Nerozhodovala však o přiznání těchto důchodů, neboť žalobkyně teprve s uplatněním námitek proti rozhodnutí I. a II. ze dne 30.7.2013 předložila potvrzení o studiu syna v období od 3.9.2012 do 31.8.2013 a požadovala uvolnění sirotčího důchodu pro syna od tohoto dne; tomuto jejímu požadavku žalovaná vyhověla rozhodnutím ze dne 27.11.2013, proti němuž žalobkyně dosud námitky neuplatnila, takže žaloba proti němu je předčasná. Žalovaná také podotkla, že nárok na sirotčí důchod syna žalobkyně posoudila podle potvrzení školy ze dne 15.8.2013 a plně vyhověla požadavku o uvolnění sirotčího důchodu syna „zpětně ode dne 3.9.2012, kdy jej zaevidovala příslušná škola do studijního poměru“. Vzhledem k tomu, že toto studium nenavazovalo na předchozí studium dítěte, vycházela žalovaná při svém rozhodování z

potvrzení školy, které žalobkyně předložila, a bylo její věci zkontrolovat si správnost údajů o studiu syna uvedených školou v předkládaném potvrzení. Rozhodně nebylo povinností žalované předložené potvrzení přešetřovat, když neměla žádné pochybnosti o jeho správnosti; žádné jiné potvrzení o studiu svého syna žalobkyně žalované do dnešního dne nepředložila.

Žalobkyně v podání ze dne 20.12.2013 uvedla, že žalobu podala proti rozhodnutí ze dne 24.10.2013, neboť to byl jediný způsob, jak rozhodnutí napadnout a k ní doložila potvrzení školy od 1.9.2012 a rozhodnutí o přiznání důchodů od 3.9.2012 ze dne 27.11.2013 bylo doručeno až po podání žaloby, námitku proti němu podala dne 20.12.2013.

Za zasláního *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že skutečnosti uvedené v citovaném vyjádření žalované odpovídají obsahu spisu; napadené rozhodnutí ze dne 24.10.2013 bylo doručeno žalobkyni dne 29.10.2013, dále spis obsahoval mimo jiné následující písemnosti:

* Rozhodnutím I. ze dne 30.7.2013 č.j. X výrokem I. podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona byl od 14.7.2013 žalobkyni odňat sirotčí důchod pro dítě K. R., nar. 1988, a výrokem II. byl dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona od 14.7.2013 odňat vdovský důchod s odůvodněním, že jmenovaný nastoupil dne 3.6.2013 do zaměstnání, proto nárok na sirotčí důchod dnem 13.6.2013 zanikl a současně s ním zanikl i nárok na vdovský důchod (přitom na založeném konceptu tohoto rozhodnutí byl poslední úkon datován 25.6.2013, ale důvod vydání rozhodnutí až 30.7.2013 není zjištělný, ačkoliv by bylo zcela pochopitelné přednostní vydání rozhodnutí o odnětí vyplácené dávky).

* Z rozhodnutí žalované č. II ze dne 30.7.2013 č.j. X vyplývá, že podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. byla žalobkyni uložena povinnost vrátit ČSSZ přeplatek v částce 13.446,-Kč, který vznikl za období od 14.6.2013 do 13.7.2013 a to do 8 dnů od právní moci rozhodnutí s odůvodněním, že rozhodnutím ČSSZ ze dne 30.7.2013 byl žalobkyni od 13.7.2013 odňat sirotčí důchod pro dítě K. R., nar. 1988, které nastoupilo dne 3.6.2013 do zaměstnání, a dále vdovský důchod; v období od 14.6. do 13.7.2013 byl žalobkyni vyplácen důchod sirotčí (6.235,-Kč měsíčně) a vdovský (7.211,-Kč měsíčně), ačkoli nenáležely a tím vznikl uvedený přeplatek.

* Přeplatek za dobu od 14.6. do 13.7.2013 ve výši 13.446,-Kč žalobkyně uhradila dle založeného oznámení o splacení pohledávky dne 19.8.2013.

* Rozhodnutím č. I ze dne 4.4.2012 byl žalobkyni dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona odňat od 14.4.2012 sirotčí důchod pro dítě R., nar. 1988, protože jmenovaný dne 16.2.2012 ukončil soustavnu přípravu na budoucí povolání, žalobkyni nadále náležel vdovský důchod (7.107,-Kč měsíčně) a sirotčí důchod pro 1 dítě (6.140,-Kč měsíčně).

* Rozhodnutím č. II ze dne 4.4.2012 byla žalobkyni dle §118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. uložena povinnost vrátit ČSSZ přeplatek na sirotčím důchodu za dobu od 14.3. do 13.4.2012 v částce 6.140,-Kč do 3 dnů od právní moci rozhodnutí s odůvodněním, že rozhodnutím ČSSZ ze dne 4.4.2012 byl odňat sirotčí důchod pro dítě R. s účinností od 14.4.2012.

* Rozhodnutím ze dne 17.7.2012 byl žalobkyni dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona odňat od 14.9.2012 sirotčí důchod pro dítě M., nar. 1991.

* Rozhodnutím ze dne 5.9.2012 byl žalobkyni dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona odňat od 14.9.2012 vdovský důchod, protože dítě M., nar. 1991, dne 31.8.2012 ukončilo soustavnu přípravu na budoucí povolání.

* *Žalobkyně písemně dne 4.6.2013 oznámila ČSSZ, že syn R. nastoupil dne 3.6.2013 do zaměstnání (ve studiu pokračuje).*

* *Dne 10.10.2012 byla ČSSZ doručena žádost R. K. o obnovu sirotčího a vdovského důchodu a zaslání sirotčího důchodu na účet žalobkyně a také, aby v případě nesrovnalostí byla žalobkyně kontaktována; připojen byl i tiskopis obsahující potvrzení vysoké školy ze dne 6.10.2012 o studiu jmenovaného.*

* *Dopisem ze dne 19.8.2011 sdělila ČSSZ žalobkyni mimo jiné, že sirotčí důchod je dávkou dítěte, jejíž výplata náleží do rukou zákonného zástupce do nabytí zletilosti dítěte; od nabytí způsobilosti dítěte k právním úkonům stává se občan, kterému je sirotčí důchod dále vyplácen, zvláštním příjemcem tohoto důchodu a to do doby, než zanikne nárok na tuto dávku; o výplatu sirotčího důchodu musí proto zletilý sirotek požádat sám dopisem nebo prostřednictvím příslušné OSSZ; výplatu nelze nadále provádět do rukou bývalého zákonného zástupce, pokud o to ovšem sám sirotek nepožádá.*

* *Soud pouze poznamenává s ohledem na obsah dávkového spisu, že nepochopitelné je i další založené rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.11.2013 týkající se rovněž pouze žalobkyně, již je i adresováno, i když se výrok I. týká přiznání sirotčího důchodu pro dítě žalobkyně R., nar. 1988, a dále i sirotčího důchodu pro dítě žalobkyně M., nar. 1991, přičemž tyto děti jsou již zletilé, což je zjiitelné pouhým pohledem na uvedené jejich datum narození; navíc obsahově je rozhodnutí naprosto nesrozumitelné, jelikož se jím přiznává od 3.9.2012 sirotčí důchod pro R. podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona, dle něhož se ale naopak dávka odnímá, avšak v tomto případě se dávka přiznává; ve výroku je také uvedeno, kolik činí vdovský důchod žalobkyně, a rovněž i výše sirotčího důchodu pro dítě M., přičemž z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že pro ni zanikl nárok na sirotčí důchod dnem 31.8.2012, k datu 3.9.2012 již nenáležel, tudíž důvod jeho uvedení je neopodstatněný (proti tomuto rozhodnutí byly žalobkyní podány námítky).*

Podle § 50 odst. 1, 2 písm. a) zákona vdovský důchod náleží po dobu jednoho roku od smrti manžela. Po uplynutí doby uvedené v odstavci 1 má vdova nárok na vdovský důchod, jestliže pečuje o nezaopatřené dítě.

Dle § 52 odst. 1 písm. a) zákona má na sirotčí důchod nárok nezaopatřené dítě, zemřel-li rodič (osvojitel) dítěte. Podle § 30 odst. 3 písm. a) zákona za nezaopatřené dítě se pro účely tohoto zákona považuje dítě do skončení povinné školní docházky, a poté, nejdéle však do 26. roku věku, jestliže se soustavně připravuje na budoucí povolání (§ 21 až 23).

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

V § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. je stanoveno: Jestliže důchod byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, protože příjemce důchodu nesplnil některou jemu uloženou povinnost, přijal důchod nebo jeho část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, nebo vědomě jinak způsobil, že důchod nebo jeho část byl vyplácen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, má plátce důchodu vůči příjemci důchodu nárok na vrácení, popřípadě náhradu nesprávně vyplacené částky.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím

vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 24.10.2013 z důvodů v ní uvedených. S ohledem na shora uvedené především soud zjistil, že žalovaná se vůbec nezabývala ve vztahu k sirotčímu důchodu pro syna žalobkyně R. K. tím, že dne 10.6.2006 dosáhl věku 18let a stal se zletilým, tudíž jeho matka přestala být v souladu se zákonnými předpisy jeho zákonnou zástupkyní a tudíž účastníkem řízení po podání žádosti o přiznání či odnětí dávky sirotčího důchodu byl pouze jmenovaný a nikoli žalobkyně. Navíc jmenovaný neudělil žalobkyni, tj. své matce, plnou moc k vyřizování předmětné dávky, alespoň žádná taková plná moc se v dávkovém spisu nenachází a za plnou moc v takovém rozsahu nelze považovat žádost jmenovaného, aby sirotčí důchod byl nadále zasílán na účet žalobkyně. Žalovaná takto postupovala bez ohledu na skutečnost, že tento postup není v souladu se zákonem, ač sama dopisem ze dne 19.8.2011 žalobkyni informovala o správném postupu ohledně sirotčího důchodu po dosažení zletilosti sirotka, ale sama se jím neřídila.

Žalovaná je na rozdíl od žalobkyně nepochybně znala příslušných právních předpisů (zejména zákona č. 155/1995 Sb.), přesto se vůbec nezabývala v celém řízení tím, že rozhodnutí č. I ze dne 30.7.2013 bylo vydáno v rozporu s § 56 odst. 1 písm. a) zákona shora citovaným, neboť jím byl odňat žalobkyni sirotčí důchod i vdovský důchod již od 14.7.2013, tedy od data předcházejícího datu vydání rozhodnutí o odnětí dávky, tedy v přímém rozporu se zněním tohoto paragrafu a navíc výrokem I. byl sirotčí důchod odňat zletilé svéprávné osobě, která ale nebyla účastníkem řízení a rozhodnutí jí též nebylo doručeno. Navíc byl i po 10.6.2006 žalobkyni, tj. pojištěnci, jemuž dávka sirotčího důchodu vůbec neměla být přiznána, jelikož již nebyl zákonným zástupcem jmenovaného, opakovaně přiznán i odňat sirotčí důchod pro již zletilého syna R. I v případě, že by jmenovaný udělil plnou moc žalobkyni k vyřízení všech záležitostí ohledně sirotčího důchodu, což v této věci nebylo zjištěno z obsahu dávkového spisu, účastníkem řízení by byl jmenovaný a nikoli žalobkyně, což by

muselo být zřejmé i z obsahu rozhodnutí, i když by bylo doručováno žalobkyni jako zástupci na základě udělené plné moci.

Rozhodnutí č. II ze dne 30.7.2013 je naprosto nesrozumitelné, jelikož jeho výrok vůbec nesplňuje všechny náležitosti § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., dále jen **správní řád**, neboť není vůbec specifikováno, ohledně jaké dávky přeplatek vznikl a navíc žalobkyni vznikl přeplatek pouze na vdovském a nikoli sirotčím důchodu, tudíž povinnost ohledně sirotčího důchodu směřuje vůči osobě, které dávka nenáležela, i když byla zasílána na její účet. Stejná pochybení ohledně přiznání a odnětí dávky sirotčího důchodu žalovaná opakovala od 10.6.2006, jako kdyby vůbec nikdo z jejích odpovědných pracovníků za více jak 7 let nezjistil, že poživatel sirotčího důchodu je již dávno zletilý, neboť dosáhl věku 18 let, tudíž jeho matka přestala být zákonným zástupcem; tato závažná pochybení však kupodivu nebyla zjištěna ani v řízení o námitkách, což je opravdu s podivem, kde na rozdíl od rozhodování v prvním stupni rozhodují právníci (absolventi právnických fakult).

V této věci bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné, když nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje soud ex offio, přičemž nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí jmenovaného soudu pod č. 359/2004). Napadené rozhodnutí žalované není tedy v souladu s § 68 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. v platném znění), v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, *podklady pro jeho vydání*, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a *informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků* a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Z uvedených důvodů soud proto **napadené rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2013 i jemu předcházející rozhodnutí č. I a č. II ze dne 30.7.2013 zrušil pro zjištěné vady řízení** shora uvedené, tedy pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a i proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá ve spisu oporu (§ 76 odst. 1 písm. a), b) a § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.r.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (*výrok I. rozsudku*), jelikož zamítnutím námitek a potvrzením rozhodnutí č. I a č. II ze dne 30.7.2013 žalovaná napadené rozhodnutí ze dne 24.10.2013 zatížila stejnými vadami, které byly zjištěny i v rozhodnutí č. I a č. II. *Rozhodnutím č. I* byl odňat sirotčí i vdovský důchod od 14.7.2013, které předchází datu vydání rozhodnutí ze dne 30.7.2013, tedy tyto důchody byly odňaty zpětně, což je v rozporu s § 56 odst. 1 písm. a) zákona. V *rozhodnutí č. II* chybí ve výroku označení dávek, ohledně nichž byl vyčíslen přeplatek, což je v rozporu s § 68 odst. 2 správního řádu, když pouze z odůvodnění je zjištěné, jakých dávek se přeplatek týká. Zejména však všechna rozhodnutí, tedy i před 30.7.2013, byla zaslána a doručena pouze žalobkyni, tj. matce dříve nezletilého, jako účastníci řízení, přestože jmenovaný je již od 10.6.2006 zletilý a matce neudělil plnou moc k jeho zastupování a tedy i k doručování písemností, pouze písemně žádal o zasílání sirotčího důchodu na její účet.

Žalovaná v této věci nejprve velice pečlivě zváží další postup i v rámci tzv. dobré správy (§ 2-8 správního řádu) a napraví zjištěná závažná pochybení i s přihlédnutím ke všem

zjištěným skutečností ohledně dříve nezletilého R. K., nar. 1988, a vydá nová rozhodnutí o odnětí příslušné dávky v souladu s § 56 odst. 1 písm. a) zákona, když výplata sirotčího i vdovského důchodu byla odňata od 14.7.2013 a od té doby nejsou tyto důchody vypláceny, přeplatek na těchto dávkách byl uhrazen 19.8.2013 a také zohlední obsah potvrzení o studiu jmenovaného ze dne 4.11.2013 pro období od 1.9.2012 do 31.8.2013 a teprve až poté *vydá nové rozhodnutí*, jímž bude realizovat rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 113/2013 ze dne 27.3.2014, jehož výrok i odůvodnění bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i s příslušnými ustanoveními zákona č. 582/1991 Sb. i č. 155/1995 Sb. Právním názorem soudu je žalovaná vázána (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), přičemž dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *k datu 24.10.2013*.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně mající úspěch ve věci však nepožadovala náklady tohoto řízení před soudem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. března 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně